

Anyssa

A sorsom fælulírva

Szeretettel köszöntöm!

Anyssa, ezoterikus tanácsadó vagyok. *A korábbi két megjelent kötetem: **Távolsági hívás, Lélekbe kódolva** neveket viselik. Most a harmadik könyvet: **A sorsom felülírva** címmel tartja a kezében.* Hálás vagyok azoknak, akik az eddig írásaimat is szeretettel fogadták és beépítették az életükbe a gondolataimat. Nagyon sok pozitív visszajelzést kaptam az Olvasóktól, ami arra ösztönzött, hogy újra neki fogjak az írásnak. Itt az újabb eredmény. ☺ **Most sem a nagy igazság kerül az Olvasó elé, hanem a sajátos megközelítésű elméletem, aminek elfogadása nem kötelező, de mindenképp elgondolkodtató.** S ha rászán az életéből fél órát, már megérte, hogy megírtam. ☺ Remélem, minél több emberhez eljutok a sorokon át és segítséget tudok nyújtani ilyen formában. Miről is lesz szó? Többek között: érzelmeink/jellemünk színességéről, poligámiáról, gyermekgyászról, temetőről, látnokokról, ördögűzésről, tanácsadás folyamatáról, útkeresésről, félelemkeltésről, bizonytalanságról, szilikon világról, távkapcsolatról, a szerelem „más” megközelítéséről, riportról velem, érzékeny témák áradatáról, az olvasók által kért témákról és még rengeteg egyéb érdekességről. Még több vers kerül az olvasó elé, mint az előzőekben.

Korábban azt gondoltam az a siker, ha már a könyv borítóján is feltüntetik, a „több millió példányban eladott” szöveget és nem csak reklámként, hanem valóban ekkora a forgalma. Harmadik könyvhöz érve már tisztábban látom, akkor jó egy könyv, ha eljut egy olyan emberhez, akinek segítenek a sorok, s ez által nem adja fel a hitét, a kitartást. Így, ha Ön megvette, elolvassa és legalább elgondolkodtatják a leírtak, akkor az a valódi eredmény.

1. fejezet

Érdekeségek tárháza

Fontos tudni minden könyvnél és témánál, hogy mindenki számára máskor, más helyzetben válik fontossá a kapott tartalom. Azonban mindenki életében eljön az időszak, mikor több mindenre szeretne feleletet kapni. Remélem, az adott periódusban segítségül szolgálnak a köteteim. Egyik könyv sem oldja meg senki problémáját, azonban elindíthatja a megoldás irányába, egy sokat jelentő szó-mondat. Harmadszorra is velem tart?

Tudomány és lélek

Sarkalatos pont mikor az ezotéria és a tudomány kerül szembe egymással. Mindig érdekesnek találom, hogy a sok diplomával, valóban nagy tudással rendelkező emberek, hogy tudnak szűklátókörben élni?! Mondhatjuk jogosan, hogy ők csak a fizikai szintű tudományt választották fejlődésük útjaként, azonban ez lekorlátozza az emberi oldal minőségi emelkedését. Név nélkül tudunk olyan közismert személyről, aki nagyon művelt, vélhetően sok tudományos, bonyolult kérdésre tud megfelelő válasszal szolgálni, mégis annyira ezotéria ellenes, hogy az megdöbbenő. Így viszont csak a földi tudására lehet büszke, de a lelki visszamaradottság elég szembetűnő. Nyilván tud hit nélkül élni most, mint ahogy

sokan mások is, de ez így fél embert szimbolizál. Természetesen, ha valaki elvakultan csak a misztikumba burkolózik, ő sem élheti át a kiteljesedést. Fontos lenne mindkét rész egyensúlya. Ezt egy mérlegként lehet elképzelni, ha egyikből túlnyomó részt sok lesz, arra el fog billenni az egyik oldal. Bizonyos időkben az arány emberenként változhat. Sok befolyásoló tényező játszik ebben közre. Fájdalom, csalódás, de az öröm szintén túlsúlyban lehet. Elvakultan menni egyik irányba sem célszerű. Hajlamosak vagyunk az útvesztőket figyelmen kívül hagyni. Érdemes több szempontból vizsgálgatni, olykor kitekinteni más útra, ha az intuíció ezt súgja. Úgyis érezni fogjuk, ha vissza kell térnünk a megszokott helyre. **Sem a tudomány, sem az ezotéria nem jogosíthatna fel egyértelműen a megingathatatlan nézőpontra.** Több terület megtapasztalása miatt jöttünk fizikai síkra. Így ha begubózunk egy hiterendszerbe, az csupán részlegesen hozza el a várt előrelépésünket. Egyik nem igazán létezik a másik nélkül. Hisz csodának számít, ha valaki nagytudással rendelkezik, és ezt az emberek javára fordíthatja. Ugyanakkor a szakértelem akkor lesz jelentős, ha emeli és támogatja egy felsőbb energia. Egyensúlyra törekvés a fő cél.

Ezo és örület

Pláne a kételkedők részéről hallani a feltevést, hogy a két terület igencsak közel van egymáshoz. Vajon miért feltételezik ezt? Mondhatnánk, hogy ismét a kötekedés az egyetlen célja ennek. De! Ha belegondolunk, úgyis érthetik, hogy a médiumok, a hangok, a képek, a szellemek érzékelése által, eljuthatnak egy olyan szintre, mikor az elme megborul. Kérdezik ők: – mikor vesszük észre a különbséget, a sima kóklerség (ahogy ez a szkeptikusok nyelvén szól) és az elmebaj között? Ilyenkor vissza lehetne kérdezni, hogy te mikor veszed észre, a szkeptikusság és az emberte-

lenség közötti határvonal átszakadását? De aki fejlettebb az ilyen színvonalról, nem áll le vitázni. Most mégis nézzük meg, tényleg észrevehető-e a kettő közti eltérés? (Ami az első hipotézist illeti) Egyrészt, aki ilyen szinten gyenge elmét képvisel (nem rosszindulatúan értve), nem tud mások segítségére lenni, sőt ilyen behatás, mint a médium, látnok, tanácsadó szerepkör igencsak összezavarja, és hamar orvosnál, idegosztályon köt ki. Nem képes hosszabb távon végezni a munkáját. Zavart viselkedés és tekintet, nem összefüggő beszéd, kapkodás jellemzi. Aki viszont erre hivatott, ő kap védelmet a felsőbb erőktől is, és önmagát szintén védenie kell különböző technikákkal. Ami nem csak az őt körülvevő energiáktól, de az elme megborulástól is védi. Komoly energiák működnek ilyen alkalomkor, tehát semmiképp nem játék. Viszont kellő védelemmel baj nem lehet. Ha pedig a hitet vesszük alapul, hogy egy hitetlen szemével, mi mindenben az összefüggést keressük, mindent megmagyarázunk, és a miérteket kutatjuk, azzal szerintem semmi gond nincs. Van, aki próbál nem csak a felszínen élni, hanem a mélységekbe látni. Ez nem hinném, hogy különös veszélyt takarna. Na de akkor mi történik a kötekedő ellentábor képviselőiben? Ezt inkább ne fejtegetjük. ☺

Volt szerencsém(?) olyan médiumot is megismerni, akinek az idegeit tönkre tette, az egóját megemelte a hivatása. Nem szerencsés felállás, hisz emberekkel kell foglalkoznunk, a sérült lelkiükkel, s mindez ideges, lenéző viszonyban nem működik. A szakértőnek éreznie kell, mi az a szint amit még elbír viselni, és amin túl már árt magának. Gondoljunk bele, lelkeket látni, gyilkossági ügyekben nyomozni, igencsak embert próbáló feladat. A megviseltség, a türelmetlenség vele járó része, de meg kell tanulni kezelni. Különben senki nem fordul hozzánk szívesen.

Fontos! Nem kell mindenkinek hinnie, nem erről szól az ezotéria, és egy vallás sem. Csupán elég lenne, ha mindenki a saját felén maradna, nem szólna bele a másik életébe, más hitébe. Attól aztán semmi nem változik, csak indulatot szül. Abból meg anélkül is